U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **A. R.**, zast. JUDr. Martou Čihákovou, advokátkou, se sídlem v Ústí nad Labem, Masarykova 43, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 2. 8. 2004, č. j. 14 Az 300/2004 – 18, a o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Zástupkyni žalobce JUDr. Martě Čihákové, **s e p ř i z n á v á** odměna ve výši 2150 Kč, která jí bude vyplacena Nejvyšším správním soudem do 30-ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 19. 3. 2003, č. j. OAM-3612/VL-07-P27-2003 žalovaný rozhodl, že se žalobci neuděluje azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákona o azylu“), a že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona. Žalovaný správní orgán po provedeném řízení dospěl k závěru, že žadatel nesplňuje zákonné podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. a) a b) zákona o azylu, neboť nebylo prokázáno, že by v zemi svého původu (na Ukrajině) byl pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo že má opodstatněnou obavu z pronásledování pro některý z důvodů vyjmenovaných v § 12 písm. b) uvedeného zákona, tj. z důvodu rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má. Neshledal též, že by žadatel o azyl splňoval podmínky pro udělení azylu podle ustanovení § 13 téhož zákona (za účelem sloučení rodiny), ani podmínky pro udělení tzv. humanitárního azylu ve smyslu § 14 téhož zákona.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce včas opravný prostředek (žalobu), ve které žalovanému správnímu orgánu bez bližší konkretizace vytýkal nezákonnost spočívající v porušení ustanovení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., neboť podle jeho přesvědčení nebyl zjištěn přesně a úplně skutečný stav věci

a dále mu vytýkal, že důkazy, které si opatřil pro rozhodnutí nebyly úplné a tím došlo opětovně k porušení ustanovení § 32 odst. 1 a § 34 odst. 1 správního řádu, neboť žalovaný nemohl správně usuzovat na skutkové a právní otázky, které pro své rozhodnutí potřeboval zodpovědět. Konečně pak mu vytýkal nesprávné zhodnocení provedených důkazů, čímž byla porušena zásada uvedená v ustanovení § 34 odst. 5 správního řádu. Žalobce dodal, že další důvody uvede po seznámení s celým obsahem spisového materiálu. Navrhoval, aby rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2004, č. j. OAM-3612/VL-07-P27-2003 bylo zrušeno a věc vrácena tomuto orgánu k dalšímu projednání. Současně žádal, aby mu soud ustanovil obhájce.

Usnesením ze dne 2. 8. 2004, č. j. 14 Az 300/2004 – 18, Krajský soud v Ústí nad Labem žalobu odmítl s odkazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Poukázal na ustanovení § 71 s. ř. s., podle něhož žaloba musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Podáním žalobce však žádné žalobní body neobsahovalo, neboť v něm žalobce jen obecně namítal nesouhlas s rozhodnutím, aniž by uvedl, jakým konkrétním způsobem byl zkrácen na svých hmotných či procesních právech nebo které důkazy žalovaný nesprávně zhodnotil, či mu vytýkal jiné konkrétní vady v postupu. Tato vada způsobuje podle soudu nedostatek podmínek řízení, pro nějž nelze v řízení pokračovat, a proto podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. musela být žaloba odmítnuta.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce (dále jen stěžovatel) včas kasační stížnost, v níž uvedl, že směřuje proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, č. j. 14 Az 300/2004 – 18, ze dne 2. 8. 2004 (ačkoliv jde o usnesení téhož čísla jednacího a téhož data) a v níž vyslovil nesouhlas se „zamítnutím“ žaloby. Dovolával se důvodů kasační stížnosti specifikovaných v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., přičemž krajskému soudu vytýkal nesprávné právní posouzení věci. Žádal o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů, osvobození od soudních poplatků a přibrání tlumočníka jazyka ukrajinského. Současně požádal ve smyslu § 107 s. ř. s. o „odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí“, s odůvodněním, že současný stav řízení mu může přivodit značnou újmu na jeho právech za situace, kdy by byl nucen vycestovat z České republiky na Ukrajinu. Tam mu totiž z politických důvodů hrozí vážné nebezpečí. Odkladu vykonatelnosti se domáhá proto, že ze strany příslušných orgánů, které rozhodovaly o jeho žádosti o azyl došlo k porušení právních předpisů, žádost nebyla projednána zákonným způsobem. Poukazuje na neznalost českých zákonů, které se za dobu řízení o udělení azylu několikrát změnily, což mu znemožnilo kvalitně obhájit svá práva před soudem. Navrhoval, aby Nejvyšší správní soud zrušil „napadený rozsudek“ a věc vrátil Krajskému soudu v Ústí nad Labem k dalšímu řízení.

Usnesením ze dne 5. 11. 2004, č. j. 14 Az 300/2004 – 25 ustanovil Krajský soud v Ústí nad Labem stěžovateli právní zástupkyni JUDr. Martu Čihákovou, které uložil, aby stěžovatele v řízení o kasační stížnosti zastupovala. V doplňku kasační stížnosti, sepsaném jmenovanou právní zástupkyní, stěžovatel uvedl, že se domáhá přezkumu usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, jímž byla odmítnuta jeho žaloba na přezkum rozhodnutí žalovaného o neudělení azylu. Nesouhlas s usnesením o odmítnutí žaloby, (v němž je mu vytýkáno, že žalobu nedostatečně odůvodnil a neposkytl konkrétní důvody, které jej k jejímu podání vedly), vysvětlil tím, že v rámci svých omezených komunikačních schopností se snažil řádně odůvodnit své negativní stanovisko k zamítnutí žádosti o poskytnutí azylu, když uvedl, že pro své politické postoje se cítil ve své vlasti ohrožen

vzhledem k nevyjasněné politické situaci. Vyslovil přesvědčení, že obraz dění v jeho zemi, který poskytují média, není zcela přesvědčivý, neboť realita je zcela jiná. Vládnou nesmiřitelné rozpory mezi zastánci soupeřících politických stran a vzhledem k jeho angažovanosti mu bylo opakovaně vyhrožováno, ohrožováni jeho příbuzní, což jej nutilo ze země původu odejít. Ohrožování a výhrůžky byly zcela konkrétní povahy a vzbuzovaly u něho obavu z jejich splnění, zejména proto, že politická situace na Ukrajině neposkytuje záruku bezpečnosti občanů a jsou tudíž dány důvody pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu. Zdůraznil, že kasační stížností napadá i procesní řízení od podání žádosti o azyl, a to pro nedostatečné zajištění možnosti obrany s přibráním tlumočníka jeho rodné řeči a odmítá proto závěr soudu, že své důvody předestřel pouze jako obecné, neboť pokud se tak stalo, tak právě proto, že neměl možnost komunikace za přítomnosti tlumočníka ukrajinštiny. Má za to, že se soud měl zabývat posouzením, zda u něho nejsou dány důvody pro udělení politického azylu ve smyslu ustanovení § 12, eventuelně důvody udělení tzv. humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Připomíná, že trvá obava, že při návratu na Ukrajinu bude vystaven nebezpečí násilí a politického pronásledování, stejně jako jeho rodina. Je tudíž dán důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatel proto navrhuje, aby napadené usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že s ohledem na její obsah se ke kasační stížnosti nebude vyjadřovat. Odkázal na správní spis. K přiznání odkladného účinku neshledal důvod a tento návrh proto nepodporoval.

Krajský soud v Ústí nad Labem předložil kasační stížnost k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu. Ten poučil účastníky o složení senátu, který je podle rozvrhu práce povolán věc projednat a rozhodnout a rovněž o možnosti namítnout podjatost soudců. Účastníci řízení podjatost soudců ani jiných osob nenamítli.

Dříve než mohl Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodnout, postoupil mu Krajský soud v Ústí nad Labem přípisem ze dne 19. 8. 2005 podání stěžovatele ze dne 16. 8. 2005, jímž výslovně beze zpět podanou kasační stížnost ze dne 6. 9. 2004 ve věci 14 Az 300/2004 Krajského soudu v Ústí nad Labem (týkající se rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 19. 3. 2003, č. j. OAM-3612/VL-07-P27-2003) a žádá o ukončení řízení ve věci udělení azylu v České republice. Podání je stěžovatelem podepsáno.

Poněvadž projev vůle stěžovatele, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje z hlediska svého obsahu pochybnosti, že jde o výslovné zpětvzetí a že jím stěžovatel míní ukončit řízení o podané kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů („s. ř. s.“), za použití § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

Za této procesní situace, kdy vzal stěžovatel svou kasační stížnost zpět, se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a také se jím nezabýval.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty prvé s. ř. s. a § 120 s. ř. s.

Vzhledem k tomu, že zástupkyně stěžovatele JUDr. Marta Čiháková, byla stěžovateli ustanovena pro řízení o kasační stížnosti soudem, přiznal Nejvyšší správní soud podle § 35 odst. 7 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. uvedené zástupkyni za zastupování odměnu, a to v celkové výši 2150 Kč, sestávající z odměny podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu) za dva úkony právní služby – příprava a převzetí zastoupení, sepis doplňku kasační stížnosti [á 1000 Kč - § 11 odst. 1 písm. b), § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) citované vyhlášky a dvou režijních paušálů á 75 Kč - § 13 odst. 3 téže vyhlášky].

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. srpna 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu